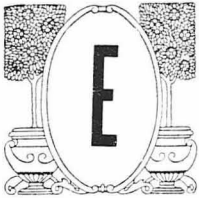

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

..... ΜΕΓΑΣ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΤΖΙΚΩΦ

‘Ο μικρός κουλουρτζής μπροστά στο μικρό Τσάρο. Μιά απροσέκκτη συμπάθεια κ’ εύνοια. Στέ τάγμα των Ρώσων της ‘Ανακτορικής φρουράς. Πώς ο Μέγας Πέτρος παρδειγματίζει τους ύπηκόους του. ‘Οπου ο νεαρός Μεντζικώφ, γίνεται άχρηστος σύντροφος του Τσάρου. ‘Η συναισθητική πριγκιπισίον Σοφίας. Πώς την άπεκάλυψε ο Μεντζικώφ. Μια εύνοια που μεγαλώνει έλαένα. ‘Ο Μεντζικώφ, αντίπαλος της Ρωσίας. ‘Οπου η τύχη γυρίζει. Στην έξορξη της Σιβηρίας.

ΝΑ μεσημέρι, καθώς ο Τσάρος της Ρωσίας Πέτρος ο Μέγας, καθόταν κ’ έτρωγε, μαζί με τους άνοτερούς αλιζούς του, άκουσε Ξαφικά, Ξεπ άπό τό δρόμο, τή φωνή μικρού κουλουρτζή, ο οποίος διαλάλιζε τό έμπροσμά του, με Ξύτητα και χαριτωμένα λόγια.
‘Ο Μέγας Πέτρος, ήταν άκόμα τότε πολύ νέος, σχεδόν παιδί, και τό λόγια του μικρού πραγματευτού του άφρασαν τόσο, ώστε διατάξε έναν άπό τους υπασιπάς του να τρέξε άμέσως κάτω και να τον φέρη έπάνω.

Πράγματι, έλειπ’ άπό λίγα λεπτά, ο μικρός κουλουρτζής παρουσιάστηκε με τό φτωχικό του ρούχα, μέσ’ στη λαμπρή αίθουσα, όπου έτρωγε ο Τσάρος μαζί με τους χρυσαστόματους αλιζούς του.
‘Αμέσως όλοι, για να γελάσουν, άρχισαν να του άπεφώνων διάφορες έρωτήσεις. Μά ο μικρός, χωρίς να τό χάση καθόλου μπροστά στον Τσάρο, και σε τόσους μεγάλους άρροντες, τούς είπε ότι άνομιάεται ‘Αλέξανδρος Μεντζικώφ, και τούς άπάντησε κ’ έστρώφα σ’ όλες τις έρωτήσεις τους, χωρίς να μεταβιβή καθόλου.
‘Ο νεαρός Τσάρος, ένθουσιάστηκε τόσο άπό τις Ξύτηνες άπάντησεις του σπουδαίου του, όστε τον άνέλαβε άπό τή στιγμή εκείνη υπό τήν προστασία του. Την άλλη μέρα δέ, τον κατέλασε στο άνομοτικό τάγμα, τό όποιο καταρτιζόταν τότε, γιατί τό παρόδειγμα των παρωσιών ευρωπαικών σομίων και τό όποιο άρρώτερα έγινε τό πρώτο τάγμα των Σοματοφιλών του Τσάρου. ‘Αρχηγός του τάγματος αυτό, ήταν ο στρατηγός Λεφόν, τό περίεργο δέ εινε, ότι κ’ ο ίδιος ο Τσάρος έπιρροήσε σ’ αυτό, ως άπόλυτο τυραννιστή. Και όχι μόνο αυτό, άλλα συμφορονόταν άκόμα με όλη τή μεγάλη ασυμμετρία της στρατιωτικής παιδαγωγίας.

‘Ο Μέγας Πέτρος τό έκανε αυτό, γιατί πριν γίνει άρχων του κράτους, ήθελε να ζήση ως άρχόμενος και να περάση με τήν αξία του όλους τους βαθμούς της ιεραρχίας. Τό Έκανε αυτό έπισης για να δείξη στους έπαικόους του, ότι, άσ’ άποαδημίποτε κοινωνική τάξη κ’ άν προσέχεται κανείς, μπορεί να κατορθώση, άν εινε βίαιος, τό πάντα.

‘Ετσι ο ‘Αλέξανδρος Μεντζικώφ, κατατάχθηκε ως στρατιώτης μετάξ των Ποιτίσσκι (δυσκοιδασιών), όπως άνομαζαν τους νέους οι όποιοι συγκατοίχων τό όνομα αυτό, γιατί άποτελούσαν τους καλύτερους συντρόφους του Τσάρου, μαζί με τον όποιον γιεντόσαν και διαπεδάσαν συνεχώς. ‘Αλλά, ο πρώην μικρός κουλουρτζής δέν ήξερε ούτε να διαβάξη. Τό πράγμα όμως αυτό δέν είχε κα τόσο μεγάλη σημασία, γιατί κατά τήν εποχή εκείνη, δέν ήταν καθόλου σπάνιο να σπανιτήση κανείς Ρώσοςος μεριστάνας, οι όποιοι δέν ήξεραν ούτε να γράφουν, ούτε να διαβάζων.

‘Αλλ’ άν ο Μεντζικώφ δέν ήταν μορφωμένος, είχε άλλα μεγάλα χαρακτηριστικά που στανάλιταν την άμιάση του. ‘Ηταν Ξύτηνος, ζορός, χωροτιμώμενος και περιφρονος. Είχε, δηλαδή, όλα τά προσόντα που χρειαζόντουσαν για να κερδίση την έγκλη και τήν εμπιστοσύνη ενός μονάρχου της ήλιζίας και του χαροακρίτη του Μεγάλου Πέτρον.
Πράγματι δέ ο Τσάρος, μέσα σ’ ελάχιστο χρονικό διάστημα, συνέδεθη μαζί του τόσο στενά, όστε δέν τόν άποχωρίζονταν ποτέ καιά. Παντού, όπου κ’ άν πήγαινε τον έπαιονε μαζί του και δέν έβλεπε κανείς ποτέ τον ένα, χωρίς τον άλλο. ‘Η νεανική αυτή φίλια, ήταν ή άρχη της σταθεράς άμοιβάδας άφοσιώσεως και συνεργασίας των δύο αυτών άνδρών, οι όποιοι έργάστηκαν τόσο για τήν αναγέννηση της Ρωσίας.

‘Ο Τσάρος μάλιστα, όσο άνδρονόταν, τόσο περισσότερο άγαπασσε και έμπιστοσε το νεαρό του προστατευμένο. ‘Εβλεπε ότι είχε έξωορμητική άντίληψη, ότι κάθε του υπόδειξης ήταν λογική και φρόνημη και γι’ αυτό του άνεκόνωνε κάθε ιδέα που του άπα-

σχολούσε τό μυαλό. Και, όχι μόνο αυτό, άλλα όσάκις γινόταν άνακτορικό συμβούλιο, σύμφωνα με κατηγορηματική άπάντηση του Τσάρου, παρενοσκόταν σ’ αυτό και ο Μεντζικώφ. Στην άρχη οι αλιζοί, βλέποντας τήν Ξεαιρετική αυτή εύνοια, δέν ήλθισαν και τόσο, επειδή νόμιζαν ότι δέν ήταν δυνατόν να φροβήσουν τίποτε άπό ένα παιδί. Προσταθεσαν, μάλιστα, να έπωφεληθούν τής περιστάσεως, έμμεταλλεζόμενοι τήν έπικρή που Ξεπαζόσε ο Μεντζικώφ στον Τσάρο.

‘Οταν όμως κατάλαβαν ότι ο Μεντζικώφ, άν και νέος, δέν ήταν άπό τους άνθρώπους εκείνους που θα μπορούσαν να τους κάνουν ό,τι ήθελον, άρχισαν να τόν ραδιοεργούν και να προσπαθούν με κάθε τρόπο, να τόν κάνουν να χάση τήν εύνοια του Τσάρου.

Μά του κάκου... ‘Οσοι οι κάποι τους έπήγαιναν γαμένιο...
‘Εκείνη μάλιστα τήν εποχή συνέβη ένα γεγονός, τό όποιο συνέτελεσε όστε ή όμάχη του Τσάρου προς τόν Μεντζικώφ να γίνη άκόμα μεγαλύτερη. ‘Ο μωρός ‘Αλέξανδρος έβασε, άπολύτως, τή ζωή του κυρίου του. ‘Ανακάληψε, δηλαδή, τεράστιο μά άπό τις πολλές συνομοσίες, ή όποις όργανωνόντουσαν έναντιον του Μεγάλου Πέτρον, όταν ήταν άκόμα νέος, και άπό τις όποιες πολλές κινδύνους ή ζωή του.

Τις συνομοσίες αυτές τις όργάνωνε ή πριγκιπισσία Σοφία, αδελφή του Μεγάλου Πέτρον, ή όποια ήθελε να τον υποκαταστήση στο θρόνο και ή όποια ένσχυρόταν άπό τά συντάγματα των Σοφελιτών, των στρατιωτών, δηλαδή, της άνακτορικής φρουράς. Σε μά άπό τις συνομοσίες αυτές, οι όργανωτάι της λίγο έλειψε να πλετήσουν τό σκοπό τους. Σκότωσαν τό θείο και κειδωνότα του Τσάρου, πριγκιπισία Ναρσίσιαν, ένδο ο ίδιος έγλύτωσε ως έξ θαύματος.

Αυτή τή φωνη σχεδίζων να δολοφονήσ’ ο Μεγάλος Πέτρος μέσα στο Κρεμλίνο, και ν’ ανελθόναν στο θρόνο, την αδελφή του Σοφία. ‘Η πραγματιστική του σχεδίου αυτού, είχε άνταβεί στους άνοτερούς άξιοματικούς των Σοφελιτών και σε μερικάς μεριστάνας, έθελούς του Τσάρου.

Επτόχως όμως ο Μεντζικώφ ανακάληψε τή συνομοσία αυτή και τή φανήσεως στον Τσάρο, ο όποιος ήταν τότε ήλιζίας δεκαεπτά έτών.

‘Αμέσως όλοι οι συνομοτία συνελήθησαν και άλλοι άσ’ αυτούς φρεμάστησαν, άλλοι δέ τσιφεριστήσαν.

‘Ετσι ο νεαρός σύντροφος του Τσάρου, χάρις στη σημαντική αυτή έπαρεσία του, είχε τήν τιμή να γίνη έκ των πρώτων άξιος των τόσων μεγάλων ενεργειών, τις όποιες με μεγαλοδοξία του Ξεκανε ο κύριος του.

‘Αμέσως κάλιε, μετά τή άποαίληση της συνομοσίας τόν έκανε ύπολογοτό στο τάγμα των Σοματοφιλών, στο όποιο ο ίδιος ο Τσάρος είχε, κατά τήν εποχή εκείνη, βαθμό μικρότερο του προστατευόμενου του.

‘Ετσι ο Μεντζικώφ προσέδεε όλοένα και κατάλαβαν τό ένα μετά τό άλλο, τα μεγαλύτερα αξιώματα του Κράτους. Συγχρόνως όμως, είχε μορφωθή και είχε άποκτήσει τόσες γνώσεις, όστε να φανέται χρήσιμος σε κάθε στιγμή και σε κάθε περίσταση στον προσταίτη του. Και τό κάλιε περνούσαν...

‘Οταν έπειτα άπό λίγα χρόνια, ο Μέγας Πέτρος έπεσείρησε τό μεγάλο εκπαυδεικό ταξείδι τον στην Ευρώπη, φερίγοντας άπό τή Ρωσία, άφηρεσ’ αυτήν ως άντιβασιλέα, με άπόλυτη Ξύτητα, κατά τή διάφορα της άποσιίας του, τον Μεντζικώφ.

Αυτή τή φωνη όμως ο Μεντζικώφ, όχι μόνο δέν άπτακοιμήθηκε στις προσδοκίες του κυρίου του, άλλα και κατεχρόση της εμπιστοσύνης του.

‘Αφού καταστατάλησε τό δημόσιο θησαυρό, άρχισε να βασιανίξη και να φορολογη άγιότως τό δυστυχισμένο Ρωσικό λαό, για να ποριστή κανονικά χρήματα. ‘Ερχόδωσε επίσης, χάριν των χρημάτων, τά συμφέροντα του Τσάρου και της Ρωσίας. ‘Ετσι άπέκτησε άναριθμήτους έχθρούς, οι όποιοι Ξηπόσαν τήν κατάλληλη ευκαιρία για να τόν Ξεγονόσουν. Και επειδή ο Μέγας Πέτρος, μολοντί όταν έπέστρεψε άλ’ τό ταξείδι του, δέν τόν έτιμώρησε,

‘Ο Μέγας Πέτρος

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΤΟ ΤΡΟΜΠΟΝΙ ΤΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

Τό Κουντουριώτικο καράβι στη Μαύρη Θάλασσα. Πάσχα στην Κωνσταντινούπολη. Οι Τούρκοι πιάνουν τὰ δυὸ ναυτέ- πουλα. Ὁ Χαντζέρης Πασσᾶς καὶ ὁ εὐσεργητικὸς ρόλος του. Τῆς τύχης τὰ γυρισμάτα. Ἡ τραγωδία τοῦ Παύλου Νεγρε- πέντη. Ἡ ἔγγονη τοῦ Χαντζέρη καὶ ὁ νέος Κουντουριώτης. Τὸ ἱστορικὸ τραμπόνι. Ποιὲς τὸ ἔχει σήμερ. Ἡ περὶ τὴν ἱστορίαν ἐνὸς κειμηλίου, κτλ. κτλ.

Ὁ ἀνέκδοτος ποὺ θὰ σᾶς διηγη- θοῦμε σήμερ, ἀναφέρεται στὴ ζωὴ τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτη, παπποῦ τοῦ ἐνδόξου ναυάρχου καὶ πρώτου προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας :

Ὁ Γεώργιος Κουντουριώτης, μαζὺ μὲ τὸ μεγαλύτερο ἀδελφὸ του Λάζαρο, κατὰ τὴν ἐφηβικήν τους ἡλικίαν, ταξίδευαν μὲ τὸ καράβι τὸν πατέρα τους, στὴ Μαύρη Θάλασσα. Ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης (ὁ ὁποῖος στὰ μετέπειτα χρόνια, ποτὲ δὲν ἐβγήκε ἀπὸ τὴν Ὑδρὰ), κατὰ τὴ νεότη- τά του εἶχε γυρίσει σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἐσθραῆς, ὥστε δὲν εἶνε ἀλη- θινὸι οἱ ἱσχυρισμοὶ κάποιων ἱστορικών, ποὺ λένε ὅτι, ποτὲ, σὲ ὅλην τὴν ζωὴν, δὲν ἐγκατέλειπε τὸ νησί τῆς γεννητικῆς του.

Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ ταξίδια τους λοιπὸν, γυρίζοντας ἀπὸ τὴν Ταϊνάν, γιὰ τὴς φοιρῆτες τοῦ Πάσχα, ἀναγκάστηκαν νὰ ποδοῖσαν στὴν Κων- σταντινούπολη, γιατί ἡ τρικιὰ ἦταν δυνατὴ, ἔξω ἀπὸ τὰ Λαοδαι- νῆλλα καὶ ὁ κίνδυνος μεγάλος γιὰ τὸ καράβι τους. Ἀπεφάσισαν, λοι- πὸν, νὰ κινήσιν Ἀσπιρὴν στὴν Πόλιν καὶ νὰ λειτουργήσῃν στὴν ἐκκλη- σίαν τῶν Πατριάρχων... Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως, οἱ δύο νεαροὶ Κουντουριώτιδες, προσβολοῦσαν. Τὸ ἔθωμο τὸν πασχάλινον περιβολοῦσιον ἐπιπροσέτετο ἀπὸ πολλὰ χρόνια, καὶ ματαίως οἱ Τούρκοι, εἶχαν πολλὰς φορὰς προσ- παθῆσαι νὰ τὸ περισφύρουν.

Στὴν Κωνσταντινούπολιν ἄνω, ἐπὶ Σουλτάνου Μαχμούτ, οἱ προσβολοῦσι οἱ ἦσαν ἀριστὸ ἀπαγο- ρεῖμένοι, καὶ οἱ παραβάτες τοῦ φημιστοῦ — ἢν μάλιστα ἦσαν γαιωσφῆδες — διέτρεχαν μεγάλο κίνδυνον...

Ἐνῶ, λοιπὸν, οἱ ταλαιφῆ Ὑδραῖοι, προσβο- λούσαν, μὴ μεγάλη βάρηα τοῦ τοιχοῦ τοῦ Ἀνω- θωριου ἐπιπλάσσε τὸ καράβι τους, καὶ οἱ Ὀ- θωμανοὶ ἀνέβησαν ἐπάνω μὲ φωνῆς καὶ ἱσπίες, συνέλαβαν τοὺς δύο ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ὀδήγη- σαν δεμένους στὴν Ἀσπιρναῖα... Τὰ πράγματα ἦσαν ἄσχημα. Μὲ τὴν περιφρόνησιν ποὺ δεύγανε ἀνάσθεν οἱ Τούρκοι στὴν προσωπικὴ ἐλευθερία τοῦ ἄλλου, οἱ δύο νεαροὶ Ὑδραῖοι κινδύνειαν νὰ θανατωθῶν, ἢ τὸ λιγώτερον νὰ θαρτοῦν ζωντα- νοὶ μέσα στὰ φοβερὰ ἐξέινα μπουρνούσια, ὅπως τόσο ἄλλοι Ἕλληνας, ὅπως ὁ διάσημος ἀρματο- λὸς τοῦ 18ου αἰῶνος, Ἀνδρούτσος, ὁ πατέρας τοῦ Ὀδυσσεὺς, ὁ ὁποῖος παρεδόθη ἀπὸ τὴν Ἐ- νετικὴν Κυβέρνησιν στοὺς Τούρκους καὶ πέθανε μέσα σ' ἓνα ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ αὐτὰ κάτεργα.

Ἐπιτυχῶς γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς Κουντουριώτη- δες ἐνεπνεῖθ καὶ ἐμεσολάβησε ὑπερασπιστῆς, ὁ χριστιανὸς, μέγας διευρηνεὺς τοῦ Στόλου, Χαντζέρης, ἱσχυριώτατος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην στὸ Διδάκι, κ' ἔτσι τοὺς ἀπελευθέρωσαν.

Μόλις, λοιπὸν, τοὺς ἐβγάλαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, οἱ Ὑδραῖοι ἔτρε- ξαν νὰ σηκώσῃν ἄγκυρα καὶ νὰ φύγουν, προτιμῶντας ν' ἀντιμετωπι-

πορηθῶσιν μόνον νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπ' τὴν ἀσπὴ, βοηθῶν τὴν εὐ- καιρίαν νὰ τὸν ἐκδιεσθῶν, μετὰ τὸ θάνατό του. Ἔτσι κατάρθρωσαν, ἐπὶ βασιλείας τῶν διαδόχων τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ ἐξώρισαν τὸν Με- ντζικῶφ στὴ Σιβηρία.

Μὰ στὸν καιρὸ τῆς δυστυχίας του, ὁ Μεντζικῶφ εἶδεξε ἀξιοθαύ- μαστὴ μεγαλοψυχία καὶ καρτερία. Ἀφοσιώθηκε στὴ θρησκεία καὶ περνοῦσε τὴς ἡμέρας του μὲ προσευχὰς καὶ νηστείας.

Κατὰ τὸ δραματικὸ ταξίδι του πρὸς τὸν τόπο τῆς ἐξορίας του, εἶδε μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς, νὰ περαινῶν στὸ δρόμῳ ἀπὸ τὴς κακοτυχίας κ' ἀπὸ τὸ πρῶο, ἢ σὺζυγος κ' ἢ μὰ ἀπὸ τὴς δύο κόρες του, ἢ ὁποία ἦταν ἀραβοβανασμένη μὲ τὸν Τσάρου Πέτρο Β'.

Ἐπειτ' ἀπὸ λίγο καιρὸ, πέθανε κ' ὁ ἴδιος. Τότε ἡ Τσαρίνα Ἄννα, ἀνεκάλεσε στὴν Αἰδί, τὴ μικρότερη κόρη του καὶ τὸ γυρό του, στοὺς ὁποίους καὶ ἀπέδωσε ἓνα μέρος τῶν κατασκευθέντων ἀγαθῶν τοῦ πατέρα τους.

σὺν τὴ λύσσα τῶν κινιῶν, παρὰ τὴν παλιμβουλία τῶν Ὀθωμανῶν. Ἔφτασαν στὴν Ὑδρὰ, στὸ σπίτι τους. Ὁ Γεώργιος Κουντουριώ- τῆς δὲν ἐλογόφισε πολλὸ τὸ ἐπεισόδιον, κρίνεται ὅμως ὅτι στὸ Λά- ζαρο — ποὺ ἦταν ἄλλη ἰδωσυγκρασία — ἡ περιπέτεια τοῦ ἔκανε δυ- νατὴ ἐντύπωση, γιατί ἀπὸ τότε δὲν ἐβγήκε ἔξω ἀπ' τ' ἀρογιάματα τῆς Ὑδρας!...

Κατὰ τὸ 1849, ὁ γυιὸς τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτη, Θεόδωρος, ἐβόριξε ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὅπου τὸν εἶχε στείλει ὁ πατέρας του νὰ συμ- πληρῶσῃ τὴς νομικῆς του σπουδῆς... Λίγο, μετὰ τὸν ἐσχόμο τὸν στᾶς Ἀθήνας, νυμφεῖθη τὴ Κουκιά, ὁραία κόρη τοῦ τότε Χιότη πλου- σίου Παύλου Νεγρεπόντη, ὁ ὁποῖος εἶχε καταβεῖ στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ ἰδοῦ τὴν Τράπεζαν, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Ὁ Παῦλος Νεγρεπόντης, βόριξε οἰοτὸ τέλος στᾶς Ἀθήνας. Τὸ Φεβρουάριον τοῦ 1864, ὁ Χιότης τραπέζης, βρόθῃκε μαχαριωμένος, στὴν κρεββατοκάμαρά του. Τὴ νύχτῃ, εἶχαν μετὰ κακοῦργοι στὸ σπίτι του — ποὺ βρισκότανε κοντὰ στὸ σημεῖον Ὁρφανοτροφεῖο Χατζη- κόστα — καὶ τὸν ἐσφαζάν, χωρὶς κανεὶ τὸ σπυτιῶν νὰ τὸ ἴνοησῃ. Τὸ πτόμα τοῦ δυστυχισμένου Νεγρεπόντη, εἶχε δέκα μαχαριῆς στὸ στήθος, καὶ ὁ λαμῶς τὸν ἦταν κομμένο.

Ἡ ἔφημεριδὸς τῆς ἐποχῆς γράφουν πολλὰ. Ἡ φήμη εἶχε σκορπίσει πολλὰς ἱστορίας γιὰ τὴν τρομακτικὴν οὐτὴ δολοφονία. Πολλοὶ ἐπιμένουν ὅτι τὴ δολοφονία παρεσκευάσθη ὁ ἀν- ἀπιστοὶ του τραπέζης, ποὺ ἤθελεν νὰ λάρουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὸ προνόμιον τῆς ἰδιότητος τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζης, καὶ ἐπέληθσαν Ἰτα- λὸς δολοφόνους.

Ποῖοι ὅμως ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι καὶ πῶς ἐκαχολόφονε μὴ τέτοια φήμη, οὔτε ἡ δικαστικὴ ἀσπὴ, οὔτε ἡ οἰκογένεια τοῦ θύματος, μπόρεσε νὰ μάθῃ. Ἔτσι, ἔμεινε θαμμένη στὸ σκοτάδι, ἡ στυγερὴ αὐτὴ δολοφονία, ἢν καὶ ἔλασε μεγάλη ἐν-τύπωση τότε στὴν ἀθηναϊκὴ κοινωνία.

Ὁ Παῦλος Νεγρεπόντης, εἶχε πάρει γυναῖκα μὰ ἀπὸ τὴς κόρες τοῦ μεγάλου διευρηνεὺς Χαν-τζέρη, ποὺ ἔσασε τὸ Λάζαρο καὶ τὸ Γεώργιο Κουν- τουριώτη. Πιὰ, καθὼς κρίνεται, ἡ τύχη βόρισε καμιά φορὰ τρόπο νὰ ἐνώνῃ τὰ πρόσωπα καὶ νὰ δημιουργῆ ἀπροσδόκητα γεγονότα, ὅπως στὴν πλο- κὴ τῶν δραμάτων... Ὅταν τὸ ζευγάρι τῶν νεο- νύμφων ἐπῆλθαν στὴν Ὑδρὰ νὰ ἐπισκεφθῶν τὸ θεῖο τους Λάζαρο Κουντουριώτη, γέροντα πια, ὁ ἄρχοντας αὐτὸς θεμιθῆκε τὴν πασχάλινον περιπέ- τειά του στὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὅτι τὴ σιωπη- ρία τους τὴν ὄφειλαν στὴν ἐπέμβασι τοῦ Χαντζέρη, ποὺ ἦταν παπποῦς τῆς γυναικὸς τὸ ἀνηρπῶ- του. Γιὰ ἀνάγκη τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ, ὁ Λάζα- ρος ἐξήσασε στὴν καινοῦργια ἀνηρπῶ του ἓνα τρομ- πόνι, στολισμένο μὲ ἄσημνια ἐξαρτήματα. Τὸ ὄπλο αὐτὸ ἦταν ἔργον τοῦ ἑξακουσμένου Ἰσπανοῦ ὀ- πλοποῦ Κουμινάτος, τοῦ ὁποῖου τὰ ὄπλα, στολι- σμένα κατὰ τὴ Καταλωνικὴ τεχνουργία ἦταν ὀ- νομαστά σὲ ὅλον τὸν κόσμον...

Τὸ τρομπόνι αὐτὸ ἦταν ἐκείνου μὲ τὸ ὄπλο πο- ροβολούσε στὴν Πόλιν καὶ εἶχε γίνε ἀφορμὴ νὰ τὸν συλλάβωσιν οἱ Τούρκοι. Τὸ διατηροῦσε δέ, γιὰ νὰ τοῦ θυμῆται τὸς καροῦς τῆς θερ- μῆς νεότητος καὶ τῶν κινδύνων. Ἡ ἱστορία ὅμως τῆς ἐγγονῆς τοῦ σιω- πῆς του στὴν Κουντουριώτικη οἰκογένεια, δικαιολογοῦσε τὸ χάρι- σμα τοῦ ἱστορικοῦ ὄπλου στὴ νεότητη.

Ὅταν, κατὰ τὸ 1857, γεννήθηκε ὁ κ. Παῦλος Κουντουριώτης, ἡ μητέρα του τοῦ τὸ χάρισμα, βάζοντας τὸ πάλιν στὴν ζωὴν, ὡς ση- μβολο τοῦ πολεμικοῦ του προσομοῦ. Ἀπὸ τὴν ἡμέρῃ ἐκείνη ὁ κρη- τῆς τῆς Ἑλλάς δὲν ἐχορίσθη ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ κειμήλιον τῶν προγόν- ων του.

ΑΝΕΜΟΝΕΣ

ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Ὁ φιλάργυρος εἶνε ὁ ἔμπιστος ταμίας τῶν κληρονόμων, Φρέδερρο Μισὸ τὸν φανατισμὸ στὴν πολιτικὴ καὶ τὸν ἀποστρέφεται στὴ θρησκεία. Φρέδερο Ρίχοις Α'. Ἡ κενοδοξία εἶνε τὸ πρὸ βλακώδες καὶ ἐπιχμῶ ἐλάττωμα τοῦ ἀνθρώπου. Βαλδέρ

Ἰσχυριώτατος Χαντζέρης

